

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

foreninger og andre lignende Kreditinstitutter, som yder Laan i By- og Landejendomme, idet den samme Organisationsform maa kunne anvendes i det her omhandlede Forhold. Det er altsaa Meningen, at der skal udstedes Obligationer. Maksimum for saadan Obligationsudstedelse er sat til 20 Mill. Kr., og disse Obligationer ydes Laantagerne i de Tilfælde, hvor Laan bevilges. For de udstedte Obligationer, hvis Forrentning ikke maa overstige $4\frac{1}{2}$ pCt., yder Staten Garanti, saavel for de halvaarlige Renter som for den vedtægtsmæssige Amortisation indenfor den fastsatte Aarrække. Løbetiden for Obligationerne sættes til højst 18 Aar, idet dog Laan i Fartøjer af en Størrelse indtil 10 Tons brutto vil være at indfri i Løbet af 12 Aar, medens der med Hensyn til større Baade indrømmes en længere Løbetid, saa at Obligationerne skal være indfriet i Løbet af 16 Aar. Men i begge Tilfælde indrømmes der to Aars Afdragsfrihed.

Bankens Ledelse er tænkt overdraget en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, medens der til at lede den daglige Virksomhed antages en Forretningsfører, og det er forudsat i Loven, at det kunde antages at være mest hensigtsmæssigt at overlade et bestaaende Bankinstitut denne Forretningsførelse, helt eller delvis. Bankens Grundfond dannes af de Obligationer, udstedte af Stats-Laanefonden, som i Øjeblikket henligger under Finansministeriet; de skal altsaa indgaa som Grundfond og administreres for Statens Regning, saaledes at Banken tilsvarende Staten de paa Obligationerne indgaaende Renter, medens de paa Obligationerne indbetalte Afdrag forbliver i Fiskeribankens Grundfond, idet de dog stadig maa anses for at tilhøre Staten.

Der gives i Lovforslaget udførlige Regler om Ydelse af Laan, om den Sikkerhed, der maa kræves, og om den almindelige Forretningsgang. Ogsaa med Hensyn til Regnskabsaflægelse og Revision findes der naturligvis de nødvendige Bestemmelser, som sikrer Staten det fornødne Indseende med Virksomheden. Det bestemmes, at saafremt Fiskeribanken giver et Driftsoverskud, kan dette henlægges til en Reservefond, og denne Reservefond skal først og fremmest bruges til Dækning af eventuelt Underskud, men hvis der i et eller flere Aar indtræffer et saadant Underskud, at det ikke kan dækkes af Reservefonden, forudsætter man, at det paagældende Beløb søges bevilget paa Finansloven. Der gives altsaa Rigsdagen Adgang til at skønne over Forholdet, og det

bestemmes, at hvis Virksomheden i 3 paa hinanden følgende Aar udviser Driftstab, skal der af Rigsdagen træffes Beslutning om, hvorvidt Virksomheden skal fortsættes, og om Vilkaarene derfor. Med Hensyn til Revisionen er det Hensigten, at Aarsregnskabet skal revideres af et af Statens Hovedrevisorer, og at der afgives Beretning om Revisionen ogsaa til Statsrevisionen.

For Færøernes Vedkommende er der indsat den Bestemmelse, at ved kongelig Anordning kan Lovens Bestemmelser tillempes efter de stedlige Forhold, hvorefter Loven ogsaa kan sættes i Kraft for denne Landsdels Vedkommende.

Lovforslaget har, som sagt, faaet almindelig Tilslutning ved den Forhandling, der har fundet Sted i Folketinget, og jeg skal hermed anbefale det ogsaa til Landstingets velvillige Behandling.

M. C. Jensen: Første Gang der stilledes offentlige Midler til Raadighed til Fiskerilaan, var i 1897; Finansloven for 1897—98 indeholdt en Bestemmelse om, at der kunde stilles et Beløb af indtil 100 000 Kr. til Kommunernes Raadighed til Udlaan til Anskaffelse af Fiskerifartøjer, og der blev det første Aar udlaant 20 000 Kr. Nu tror jeg nok, at naar denne Form for Laanvirksomhed ikke blev fortsat, var Grunden den, at Kommunerne stillede betydelig skrappe Krav baade med Hensyn til Pantets Sikkerhed og til vedkommende, der skulde laane; end Bankerne, og det havde til Følge, at en stor Del af de Midler, der blev tilvejebragt til Fiskeriets Udvikling, skaffedes gennem Bankerne ved almindelige Kautionslaan. I 1903 ændredes disse Bestemmelser ved, at der gennemførtes en Laanelov, en Lov om Fiskerilaan, hvorved den laantagende kom i direkte Forbindelse med Staten. Denne Form har været anvendt nu i snart 30 Aar, og der har ikke været nogen Grund for Fiskerne til at beklage sig derover. Undertiden har Midlerne ikke kunnet slaa til, men den Laanform, som man i 1903 kom ind paa, har i det store og hele virket til Fiskernes Tilfredshed. Det er derfor heller ikke Fiskerierhvervet, der har ønsket at faa den hidtil anvendte Laanform afløst af den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede. Ønsket derom er, som den højtærede Minister bemærkede i sin Indledningstale, fremkommet fra anden Side, idet man bl. a. ogsaa har fundet det ønskeligt at kunne finansiere, om jeg saa maa sige, Fiskeriets Sidegrene.

Fiskerne har derfor maattet tage Stil-